

ஆஃபிஸ் எனும் சொர்க்கம்!

சுமதி நாராயணன்
மனித வள மேம்பாட்டு
ஆலோசகர்

அடுத்த பக்கத்திலுள்ள வலரபடத்தைப் பாருங்கள். உடனே மனதில் என்ன தோன்றுகிறது?

சின்ன விரல் - மதிப்பு - உறவுகள் மலா அடுத்தவர்களை மதிப்பது மிகவும் முக்கியம். யாரும் என்னை மதிக்காமாட்டேங்கறாங்க என்பதே பரணது குற்றச்சாட்டு. ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களை மதிக்கிறார்களா என்பது கேள்விக் குறி. விளைவு தானே முளைக்கும்?

அடுத்தவரின் கருத்துக்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பது, பேசும் பொழுது கண் பார்த்து பேசுவது, பேசுவதைக் கூர்ந்து கேட்பது, சின்ன உதவிகள் செய்வது இவை எல்லாம், 'நான் உங்களை மதிக்கிறேன்' என்பதை மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தும்.

மோதிர விரல் - புரிதல் இந்த விரல் இருதயத்தின் சக்தியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. "உன்னை புரிந்து கொள்ள முனையை உபயோகப் படுத்து. மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ள இருதயத்தை உபயோகப்படுத்து" என்று ஒரு சொல்வடை கேட்டிருப்போம்.

குழந்தையை டிபார்ட்மெண்டல் ஸ்டோருக்கு அழைத்துச் சென்றாள் தாய். ஒரு கையால் குழந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டு பொருட்கள் எடுத்தார். அதுவரை சிரித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தை அழ ஆரம்பித்து விட்டது. கொஞ்சம் நேரம் பொறுத்து "என்னடா ஆச்சு உனக்கு?" என கேட்டார். டீழே பார்த்த பொழுது குழந்தையின் ஷூ லேஸ் அவிழ்ந்திருந்தது. அதை சரியாகக் கட்ட டீழே உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டே கட்டினார். அப்பொழுது அவர் குழந்தையின் முகத்தருகே இருந்தார். அங்கிருந்து அந்தத் தாய்ப் பார்த்தது எல்லோருடைய பெரிய பெரிய கால்கள்! முகங்கள் எங்கோ உயரத்தில் இருந்தாற்போல் இருந்தது. "ஓஹோ. அதான் குழந்தைக்கு ஒரு மாதிரி பயமாக இருந்ததோ?" என நினைத்து அவனைத் தூக்கிவிட்டார். அழுகை டக்கென்று நின்றது. இவ்வொருவர் மனதின் நிலை, இருக்கும் நிலை உணர்ந்து அவர்கள் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்ப்பது உன்னதம். புரிந்து கொள்வதற்கு இது அடிப்படை தேவை.

பெரிய விரல் - ஏற்றுக் கொள்ளுதல் - சில வேளைகளில் மிகக் கடினம் தான். சிலர் வேண்டுமென்றே சதி செய்து அடுத்தவர் வேலையில் சரிவு ஏற்படுத்தும் போது, நம்மால் ஜீர்ணிக்க முடியாததை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வ முடியும் என்று நினைக்கிறீர்கள் தானே? ஆனால் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் நடந்ததை/நடப்பதை மாற்ற முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

'எனக்கேற்றபடி மற்றவர்கள் மாறினால்தான் என்னால் வேலை செய்ய முடியும்' என நினைப்பது போகாத ஊருக்கு வழி தேடுவது போலத் தான். மாறாக உள்ளதை உள்ளபடி ஏற்றுக் கொண்டால் சிக்கல் இல்லை.

ஆள் காட்டி விரல் - மன்னிக்கும் பக்குவம் - "தவறு செய்வது மனிதத் தன்மை, மன்னிப்பது கடவுளின் தன்மை" என்று சொல்லியே மன்னிப்பதை எளிதில் எட்டாத தரத்தில் வைத்து விட்டோம். அவைவருமே வாழ்க்கையில் சூலாவது ஒரு கட்டத்தில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறு செய்கிறுக்கிறோம்.

இந்தப் பத்திரிகை
நீங்கள் திட்டிப்பற
வேண்டுமென்றால்
அழைக்கவும்

பின்னணியில் வித்தியாசமான
குழந்தைகளில் தங்களுடைய
சமீபத்திய

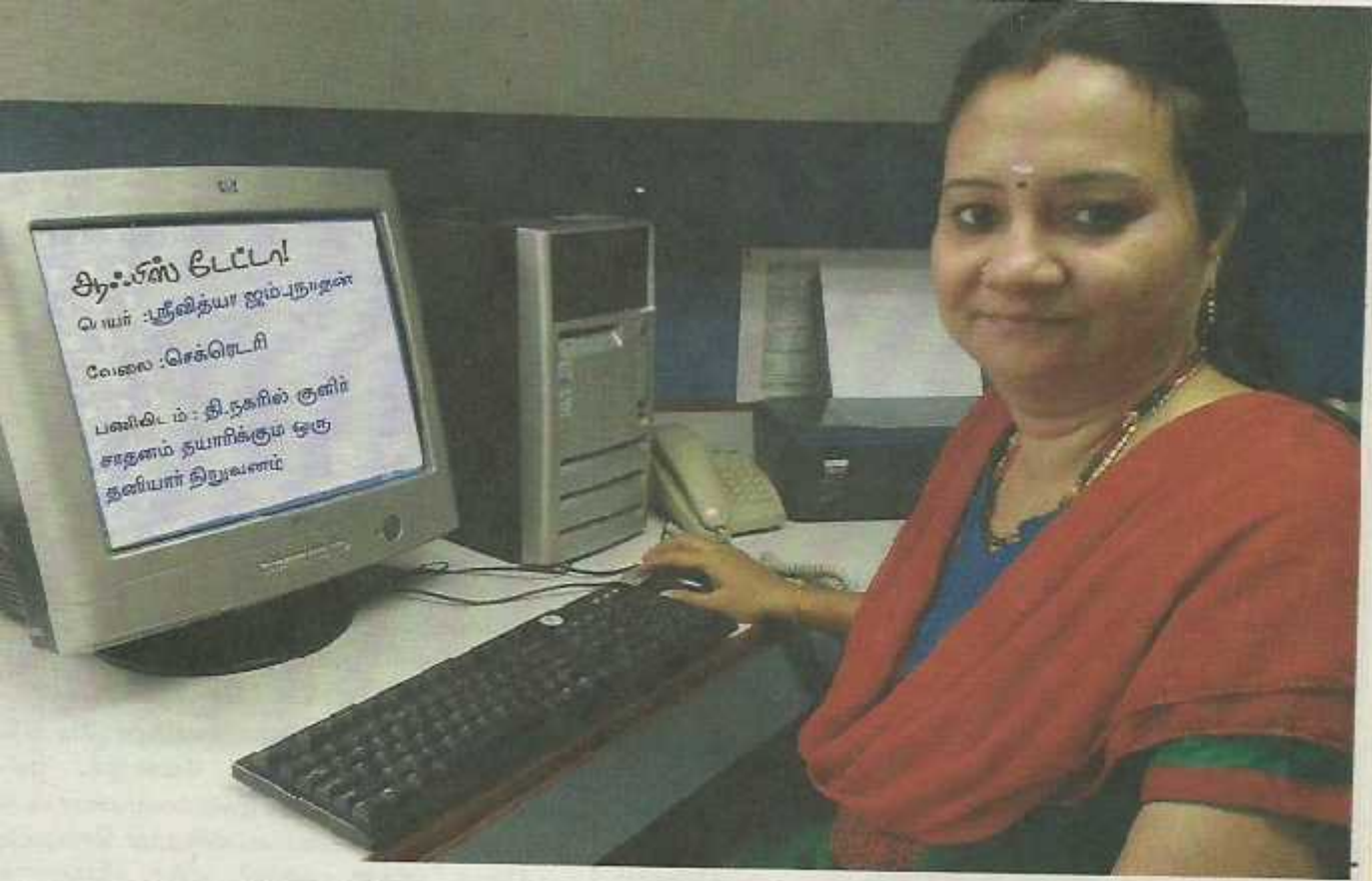
புகைப்படம் + பேட்டாவை

nangayamalar@kalkiveerly.com

திருவாரூர் மருமே

சுமதி நாராயணன்

கல்கித் தேதி 26.03.2014

அதை உணர்ந்து வருந்தி, மன்னிக்கமாட்டார்களா என்று எண்ணுவோம். இதை நாமும் செய்யலாம்.

ஒரு பூ தன்னை மிதித்து நகக்கிய கால்களில் கூட தன்னுடைய வாசனையை விட்டுச்செல்வது போல்தான் மன்னிப்பதும், மன்னிப்பு மனதை இலேசாக்கும். மனப்பூர்வமாக மன்னிப்பவர்களே மனிதருள் சிறந்தவர்கள்.

கட்டை விரல் - நம்பிக்கை - "நான் உன்னை நம்புகிறேன்" இத்தகைய வார்த்தைக்கு நாம் பாத்திரமாக வேண்டும். நம்பிக்கையைக் கேட்டு பெற முடியாது. அதை சம்பாதிக்க வேண்டும். நமது வார்த்தைகளைவிட செயல்களே அதிக நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும்.

ஒருமுறை நம்பிக்கை இழந்துவிட்டால் திரும்பப் பெறுவது கடினம். எத்தனை பெரிய வேலை கொடுக்கப்பட்டாலும் சிறப்பாக செய்து முடிப்பவர் என்ற விபரரைச் சம்பாதிப்பது அத்தனை எளிதானவா? அதற்குப் பின்னால் எவ்வளவு பெரிய உழைப்பு இருக்கிறது? அடுத்தவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவது சொர்க்கத்தின் கதவைத் திறப்பதாகும். இது நம் தன்மம்பிக்கையின் அடையாளமும் கூட.

இந்த ஐந்து தன்மைகளுக்கும் சிகரம் நமது உள்ளங்களில் உள்ளது. அது மற்றவர்களைப் பாராட்டும் தன்மை. அடுத்தவர்களின் குறைகளை ஹைலைட் செய்வதை விட்டுவிட்டு பாசிட்டிவ் விஷயங்களைப் பார்க்கக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

உயிர்களுக்கு காற்று, நீர், உணவு எப்படித் தேவையோ அதைப்போல் பாராட்டும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தேவை உதாரணத்திற்கு அடுத்த 24 மணி நேரத்திற்குள் உங்கள் சக ஊழியர்களில் 5 பேர்களைப் பாராட்டிப் பாருங்களேன். இரண்டு செங்கற்களை இணைக்கும் சிமெண்ட் கவரை பலமாக்தவது போல இரண்டு மனதை இணைப்பது மனம் நிறைந்த பாராட்டுதான்.

"நீங்க செய்த வேலை நல்லா இருக்கு"; "சொம ஐடியாக்க இது உங்களுக்கு மட்டும் எப்படி இப்படி எல்லாம் தோணுது"; "உங்க ட்ரெஸ் டிசைன்"

மாச் 13-31, 2014

தடைகளை எப்படிச் சமாளித்தோம்?

கீழே கொடுக்கப்பட்ட தடைகளுள் ஏதாவது ஒன்றினை நீங்கள் எதிர்கொண்டிருந்தால், உங்கள் அனுபவத்தில் அதை எப்படித் தகர்த்தீர்கள்? அந்த இடக் கட்டான நிலைமைபைச் சீராக்க என்ன முயற்சி எடுத்தீர்கள்? உங்கள் குட்டி அனுபவக் கதையை பத்து வரிகளுக்கு மிகாமல் தங்களைப் பற்றிய முழு விவரங்களுடன் எழுதி அனுப்புங்கள் வாசகியரே!

* என்ன செய்வது என்று தெரியும், ஆனால் எப்படிச் செய்வது என்று தெரியவில்லை.

* என்ன செய்ய வேண்டுமோ தெரியும், ஆனால் அதை செய்வதற்கு பயம். தவறு நேர்ந்தால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம்.

-(ஆர்)

சூப்பா இருக்கு"; "ரெண்டு நாள் லீவா? உங்களை மிஸ் பண்ணிடுவேன்" - இப்படி சில அக்கறையான வார்த்தைகளில் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாம்.

பாராட்டும் போது இருக்க வேண்டிய ஒரே விதி அது உண்மையாக இருக்க வேண்டும். ஐஸ் கவர் பூ, ஜாவரா அடிபா பூ இதெல்லாம் பாராட்டில் சேராது. நேரடியாக உள்ளத்திலிருந்து சொல்வது முக்கியம். "நீங்கள் நல்லவர்" என்று பொதுவாக சொல்வதற்கு பதில் குறிப்பாக அவரைப் பற்றி, அவருடைய வேலை செய்த தன்மையார் பற்றி பாராட்டுங்கள்.

தடைகளைச் சமாளித்து தகர்த்து எறிய என்ன செய்யலாம்? யாருக்குத் தான் பிரச்சனை இல்லை? இந்திய பிரதமர் முதல் கோடி விட்டு ரேணுகா வரை எல்லோருக்கும் வாழ்நாள் முழுக்க ஏதாவது ஒரு தடை வந்து கொண்டே தான் இருக்கும். ஆனால் அதையும் மீறி செயல்படுவதே உங்கள் சமத்து. 'நினைத்த தெல்லாம் நடந்துவிட்டால்...'

அவ்வளவு கவலப்படாமா என்ன? ஒரு வேலையை முடிக்க விடாமல் பல பல தடைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகவோ அல்லது ஒட்டு மொத்தமாகவோ படை எடுத்து வரலாம். அதற்கெல்லாம் பயந்து தயங்கிக் கொண்டிருந்தால் நாம் அம்பேல். ஆனால் தடைகளைக் கடந்து அந்த வேலையை சூப்பராக முடித்து, "எவ்வளவு கவலப்பட்டு அந்த அசைன்மென்டை முடிச்சாங்க பாருங்க" என்று மேலாளர் பாராட்டும் போது பட்ட தயர் எல்லாம் மறைந்து, கிடைக்கும் நிம்மதியைச் சொல்ல வார்த்தைகள் கிடையாது. சின்னசின்ன வெற்றிகள் தரும் மதிப்பைப் பார்த்தும் அப்பறம் என்ன? பூலோகத்தில் ஒரு சொர்க்கம்னா, அது நம்ம ஆஃபீஸ் மட்டும் தான்!

(படி ஏறலாம்...)